

Příroda zblízka – 18.10.2007

Včera jsme obnovili v našich myslích téma další pravidelné soutěže. Příroda zblízka. Jaká by měla být? Jak by měla vypadat? Měla by nám určitě přinést něco nového. Pojďme se podívat na přírodu skrze objektivy tak, jak ji ještě nikdo nikdy okem neviděl - svým vnitřním zrakem.

Pojďme přijít a zobrazit na stříbrném papíře principy, souvislosti, spojení a objevy, které nezachytí ani ten nejlepší makroobjektiv! Pojďme najít něco fascinujícího, nad čím se jen tají dech a srdce se rozbuší nadšením!!!!

Hezký víkend, a oči otevřené dokořán a zároveň pevně zavřené, Vám ze srdce přeje, Vít.

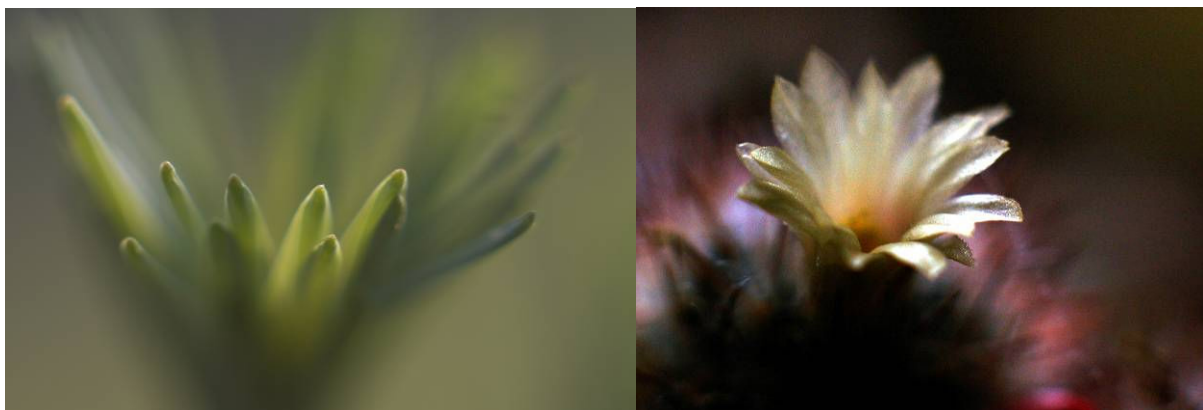
(citace mailu z 3.8.2007)

Sami jsme příroda. Zapadáme do ní jako její další článek. Začínáme na fyzické úrovni kamenů a neživé přírody, přes rostlinnou říši a zvířata dostaneme až k člověku (a od něho potom dále k vyšším bytostem, například z pohádkové říše...). Hezky jsme mluvili o každé fotografii. Slovně. Někdo víc, někdo méně. Opět neměli fotky všichni (proč, to nevíme). Vrba měl asi 9 (!!!) fotek, Anička 2, Mirka 3, Iva a Vít po jedné. Jana dodatečně náhled. Dál zatím nikdo... Co bylo nejvíce? Standardní pojetí makra přírody nebo detailu většiny Kamzíků, kromě Mirky, která hledala symboly...

Podívejme se tedy, jak dopadlo téma po 2,5 měsících času...

Vladislav Vrba

Digitální fotografie. Použil šum digitálního fotoaparátu jako výtvarný prvek. Předložil všehochoť od makra, přes reportáž, až po informativní fotografii pestřenky. Využívá efektu malé hloubky ostrosti. Kdo postrádá v těchto fotografiích vyšší smysl, najde ho v kráse a obyčejnosti přírody zblízka. Musíme však konstatovat, že takových fotografií existuje tolik, že by zaplnily celé Václavské náměstí od koně Václava až po Můstek.

Vladislav Vrba, Příroda zblízka, série, reportáž

Anna Malá

Použila techniku „klasické makro“ a poprala se s V. Vrbou o první místo. Odhalili jsme unikátní shodu mezi oběma snímky. Oba dva jsou „list na hlavě“, kdy jedna hlava byla lidská a ta druhá houbová. Jedinou námitkou snad padlo „Proč je ten list zrovna tak orámovaný a ne jinak. Proč to není výtvarně, ale informativně?“ A jak byste to udělali výtvarně? Jak by v tom šlo pokračovat? Série? Najít další listy na hlavě? Udělat z toho koncept?

Anna Malá, list na hlavě, 2x, 2007

Mirka Ferencová

Předpokládá hlubší pochopení smyslu a symboliky snímků. Žena v interiéru pevně držící malý květináč s fialkou představuje úzké spojení člověka v bytě / domě / městě, kterak si přenáší kousky přírody k sobě domů. To je příroda, která nám je nejbližší. Velmi moderní pojetí. Informativní sdělení symbolu. Foceno s bleskem bez přikrášlování. Tak jak to zrovna bylo, bez ohledu na zkrášlování paní nebo květináče.

Memento, homo, quia pulvis es et in pulverem reverteris.

Pomni člověče, že prach jsi a v prach se obrátíš.

Hřbitov v lese symbolizuje, že prach jsme a v prach se obrátíme. Teprve po smrti se skutečně do slova a do písmene naše fyzické tělo stane součástí přírody a rozpadne se na popel. Nebo se o něj postarají červi a kořeny stromů? Nebo kdo nebo co? Italové například říkají: **Bacco, Tabacco e Venere riducono l'uomo in cenere** - Bakchus, tabák a Venuše přivádí člověka v prach. *Výklad:* Alkohol, tabák a sex vedou člověka k záhubě.

Prohlásili jsme, že fotografie Mirky nepochopí devět lidí z deseti. Jako důvod byl ten, že symbol v nich vyjádřený je na první pohled tak nesrozumitelný a nepochopitelný, že je opravdu těžké jej pochopit. Co s tím dál? Dávat konkrétní názvy? Propracovat techniku k větší popisnosti? Bez názvu, komentáře a vysvětlení širšího pozadí fotografie nic neznamená? Okruh chápacích lidí se rozšíří, uděláme-li fotografii, která se skutečně týká života, která je s ním spojena. Konkrétně, vědomě, hmatatelně.

2x Mirka Ferencová, *Moje fialka*, Prach jsi a v prach se obrátíš, 2007

Ivan Pinkava, *Advocatus diaboli*, 1999, *Exercicie III*, 2003

Pinkavova výstava na Pražském hradě byla také o symbolech. Zkusme porovnat. Jsou jeho symboly pochopitelnější než Mirky? Pro toho, kdo nezná mytologii a neví, co znamenají latinská jména děl „Exercicie“ nebo „Advocatus Diaboli“¹ asi těžko pochopí skutečný hluboký význam jeho snímků. Mirky „Hřbitov“ nebo „Moje fialka“ vyzařuje jednoduchostí a „prefíkanou“ důmyslností. Ale zároveň je to tak jednoduché, až je to složité. Nakonec, když pochopíme, řekneme si, „Aha! Jak jsme to nemohli pochopit dříve!“

Nebo další příklad: Série „Park places“ Martina Parra z agentury Magnum obsahuje vždy řadu aut, v níž je jedno místo volné. Znamená to zcela jasně symboliku toho, že globalizace způsobila přebytek aut a zůstalo nám poslední místo na zaparkování? Nebo *...série asijských aut Jasanského s Polákem a jejich takzvaná konceptuální fotografie se uchyluje k osvědčené serialitě... cyklus Poláka a Jasanského s léty neztratil nic ze své přesvědčivosti...* A2 kulturní týdeník. Lze jejich sérii jednoznačně a bez doplňujícího komentáře pochopit jako pohled na vývoj jedné východní automobilky?

Kam chceme tedy tihnout? Ke kvantitě, aby nás pochopilo 9 z deseti, nebo spíše k rozumné kvalitě pro přemýšlivého diváka?

¹ Exercicie je duchovní cvičení laiků, Ďáblův advokát (latinsky advocatus diaboli) je označení pro oficiálního odpůrce v procesu svatořečení. Zastávce víry argumentoval proti zamýšlenému prohlášení za svatého, čímž měla být zajištěna neutralita procesu. Pojem Ďáblův advokát se užívá také obecně, bez spojitosti s katolickou vírou, pro označení obhájce reálně nebo zdánlivě špatné věci, respektive pro někoho, kdo při diskusi předkládá argumenty pro něco, čemu sám nevěří, aby mohlo být toto hledisko také zváženo.

Martin Parr, Park places, Místa k parkování

Iva Švajcrová

Štíhlý stonek v záplavě zelené barvy louky má symbolizovat detail vypíchnutý z celku. Iva rezignovala na makrofotografie kytiček a zvířátek. Zkusila abstraktní tematiku podepřenou ženskými city a vzdušnými představami o kráse a přírodě.

Vít Švajcr

Zátiší na mořském útesu. Lastury, škeble a mušle poskládané do čtverce. Je to spíše zátiší nebo příroda zblízka? Můžeme přírodu pojmout jako zátiší? Proč ne? Zátiší je jen metoda, jak fotografovat, která nám neříká k jakému tématu ji máme využít. Můžeme vůbec přírodu fotit po našem zásahu, můžeme ji aranžovat? Mořské potvory jsou nevědomky inspirovány japonským fotografem Shomeiem Tomatsu-em.

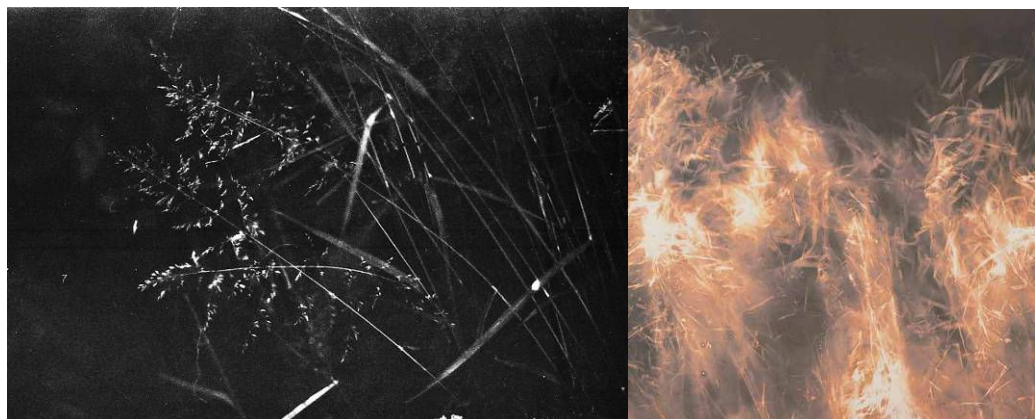

Vít Švajcr, Příroda zblízka, Zátiší, Chorvatsko 200; Shomei Tomatsu

Jana Jurčová

...je výtvarně pojata, trochu jiná (zase - jako vždy) ... potřeboval bych asi na to víc času, Tvá Tráva mi připomíná Jiřího Šiguta. Ten to má ale jako kontaktní kopie:-)))) trochu mi to tahá hlavu doleva, do protisměru, je to dobře nebo špatně? Každopádně, to na mě působí... Zajímavě kontrastní, odpíchnuté od tmavého pozadí..... Tráva..... Někdo říká, že tráva je jako gotická katedrála. tahle by asi spadla.... ale tráva nespadne... ohne se ale nespadne..... kdybychom uměli postavit

něco tak pevného jako je tráva... ohlo by se to a nespadlo..... to by bylo něco... pár kolínek, a strašně vysoká výýýýýýýýýýška!!!! To člověk neumí..... A kdybychom byli pořád zelení..... a živí a svěží,..... a rostli, regenerovali se,..... hm....

Jana Jurčová, Tráva, 2007; Jiří Šigut, Tráva, 23.-30. 1. 2001

*Tráva obětovala svou krásu pro to, aby lidstvo mělo co jíst,
mělo teplo a světlo.*

Johfra – Znamení Panny, v ruce drží klas

Plný klas se sklání nejlouběji.